

SMERNICE

SMERNICA KOMISIE (EÚ) 2015/1480

z 28. augusta 2015,

ktorou sa menia viaceré prílohy k smerniciam Európskeho parlamentu a Rady 2004/107/ES a 2008/50/ES, v ktorých sa stanovujú pravidlá týkajúce sa referenčných metód, potvrdzovania údajov a umiestňovania vzorkovacích miest na hodnotenie kvality okolitého ovzdušia

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/107/ES z 15. decembra 2004, ktorá sa týka arzénu, kadmia, ortuti, niklu a polycyklických aromatických uhľovodíkov v okolitom ovzduší⁽¹⁾, a najmä na jej článok 4 ods. 15,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe⁽²⁾, a najmä na jej článok 28 ods. 1,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 4 ods. 15 smernice 2004/107/ES zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) 219/2009/ES⁽³⁾ je Komisia splnomocnená na zmenu niektorých ustanovení príloh IV a V.
- (2) V prílohe IV k smernici 2004/107/ES sa stanovujú ciele týkajúce sa kvality údajov, ktoré je v záujme lepšej zrozumiteľnosti potrebné aktualizovať.
- (3) V prílohe V k smernici 2004/107/ES sa stanovujú referenčné metódy na hodnotenie koncentrácií. Tieto metódy by sa mali aktualizovať s cieľom zohľadniť vývoj príslušných noriem.
- (4) V súlade s článkom 28 ods. 1 smernice 2008/50/ES je Komisia splnomocnená na zmenu niektorých ustanovení príloh I, III, VI a IX.
- (5) V oddiele C prílohy I k smernici 2008/50/ES sa stanovujú kritériá na zaručenie kvality pri hodnotení kvality okolitého ovzdušia, ktoré treba objasniť a doplniť tak, aby sa pritom prihliadalo na programy zaručovania kvality organizované Spoločným výskumným centrom Komisie a aby sa súčasne zavádzali povinnosti preskúmania systému kontroly kvality v záujme zabezpečenia trvalej presnosti monitorovacích zariadení.
- (6) V oddieloch C a D prílohy III k smernici 2008/50/ES sa stanovujú kritériá na umiestnenie vzorkovacích miest, ktoré treba objasniť a doplniť na základe skúseností získaných pri vykonávaní uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 23, 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 z 11. marca 2009 o prispôbení určitých nástrojov, na ktoré sa vzťahuje postup uvedený v článku 251 zmluvy, rozhodnutiu Rady 1999/468/ES, pokiaľ ide o regulačný postup s kontrolou – Prispôbenie právnych aktov regulačnému postupu s kontrolou – druhá časť (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 109).

- (7) V oddiele A prílohy VI k smernici 2008/50/ES sa stanovuje referenčná metóda merania určitých znečisťujúcich látok, ktorú treba upraviť so zreteľom na skúsenosti získané pri vykonávaní smernice a s prihliadnutím na najnovšie normy týkajúce sa odberu vzoriek a merania tuhých častíc.
- (8) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov.
- (9) Opatrenia stanovené v tejto smernici sú v súlade so stanoviskom Výboru pre kvalitu okolitého ovzdušia,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Prílohy IV a V k smernici 2004/107/ES sa menia v súlade s prílohou I k tejto smernici.

Článok 2

Prílohy I, III, VI a IX k smernici 2008/50/ES sa menia v súlade s prílohou II k tejto smernici.

Článok 3

Ustanovenia tejto smernice by sa mali vykladať v spojení s ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽²⁾, najmä pokiaľ ide o akreditáciu orgánov posudzovania zhody, pričom sa nimi nezavádza žiadna odchýlka ani výnimka z uvedeného nariadenia.

Článok 4

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 2016. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

Článok 6

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 28. augusta 2015

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

PRÍLOHA I

Smernica 2004/107/ES sa mení takto:

(1) Oddiel I prílohy IV sa mení takto:

a) tabuľka sa nahrádza takto:

	„Benzo(a)pyrén	Arzén, kadmium a nikel	Polycyklické aroma- tické uhľovodíky iné ako benzo(a) pyrén, celková plynná ortuť	Celková depozícia
— Nepresnosť				
Stále a indikatívne merania	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelovanie	60 %	60 %	60 %	60 %
— Minimálny počet údajov	90 %	90 %	90 %	90 %
— Minimálne časové pokrytie				
Stále merania ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Indikatívne merania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Rozdelené v rámci roka tak, aby predstavovali rôzne podmienky klímy a antropogénnych činností.

⁽²⁾ Indikatívne merania sú merania, ktoré sa vykonávajú so zníženou pravidelnosťou, ale spĺňajú ostatné ciele kvality údajov.“

b) v treťom odseku sa vypúšťa táto veta:

„Doporučuje sa tiež dvadsaťštyrihodinový odber vzoriek na meranie koncentrácií arzénu, kadmia a niklu.“

c) za tretím odsekom sa vkladá tento text:

„Ustanovenia týkajúce sa jednotlivých vzoriek v predchádzajúcom odseku sa vzťahujú aj na arzén, kadmium, nikel a celkovú plynnú ortuť. Okrem toho sa povoľuje odber podvzoriek z filtrov PM₁₀ určených pre kovy na účely následnej analýzy, ak existujú dôkazy o tom, že odber podvzoriek je reprezentatívny pre celok a ak v prípade porovnania s príslušnými cieľmi kvality údajov nedochádza k ohrozeniu citlivosti detekcie. Ako alternatíva k dennému odberu vzoriek sa povoľuje týždenný odber vzoriek kovov v PM₁₀, a to za predpokladu, že nie sú ohrozené charakteristické znaky odberu.“

(2) oddiely I až IV prílohy V sa nahrádzajú takto:

„I. Referenčná metóda na odber vzoriek a analýzu arzénu, kadmia a niklu v okolitom ovzduší

Referenčná metóda na odber vzoriek arzénu, kadmia a niklu v okolitom ovzduší je opísaná v EN 12341:2014. Referenčná metóda merania arzénu, kadmia a niklu v okolitom ovzduší je opísaná v EN 14902:2005 „Kvalita okolitého ovzdušia — Štandardná metóda merania Pb, Cd, As a Ni vo frakcii rozptýlených suspendovaných častíc PM₁₀“.

Členský štát môže použiť aj iné metódy, pri ktorých môže preukázať, že poskytujú výsledky ekvivalentné s vyššie uvedenou metódou.

II. Referenčná metóda na odber vzoriek a analýzu polycyklických aromatických uhľovodíkov v okolitom ovzduší

Referenčná metóda na odber vzoriek polycyklických aromatických uhľovodíkov v okolitom ovzduší je opísaná v EN 12341:2014. Referenčná metóda merania benzo(a)pyrénu v okolitom ovzduší je opísaná v EN 15549:2008 ‚Kvalita ovzdušia — Štandardná metóda merania koncentrácie benzo(a)pyrénu v okolitom ovzduší‘. V prípade absencie metódy podľa normy CEN pre iné polycyklické aromatické uhľovodíky uvedené v článku 4 ods. 8 môžu členské štáty použiť metódy podľa vnútroštátnych noriem alebo metódy podľa noriem ISO, akou je norma ISO 12884.

Členský štát môže použiť aj iné metódy, pri ktorých môže preukázať, že poskytujú výsledky ekvivalentné s vyššie uvedenou metódou.

III. Referenčná metóda na odber vzoriek a analýzu ortuti v okolitom ovzduší

Referenčná metóda merania koncentrácií celkovej plynnej ortuti v okolitom ovzduší je opísaná v EN 15852:2010 ‚Kvalita okolitého ovzdušia — Štandardná metóda stanovenia celkovej plynnej ortuti‘.

Členský štát môže použiť aj iné metódy, pri ktorých môže preukázať, že poskytujú výsledky ekvivalentné s vyššie uvedenou metódou.

IV. Referenčná metóda na odber vzoriek a analýzu depozície arzénu, kadmia, ortuti, niklu a polycyklických aromatických uhľovodíkov

Referenčná metóda na stanovenie depozície arzénu, kadmia a niklu je opísaná v EN 15841:2009 ‚Kvalita okolitého ovzdušia — Štandardná metóda na stanovenie atmosférickej depozície arzénu, kadmia, olova a niklu‘.

Referenčná metóda na stanovenie depozície ortuti je opísaná v EN 15853:2010 ‚Kvalita okolitého ovzdušia — Štandardná metóda na stanovenie depozície ortuti‘.

Referenčná metóda na stanovenie depozície benzo(a)pyrénu a iných polycyklických uhľovodíkov uvedených v článku 4 ods. 8 je opísaná v EN 15980:2011 ‚Kvalita ovzdušia. Stanovenie depozície benzo[a]antracénu, benzo[b]fluoranténu, benzo[j]fluoranténu, benzo[k]fluoranténu, benzo[a]pyrénu, dibenzo[a,h]antracénu a indeno[1,2,3-cd]pyrénu‘.“

PRÍLOHA II

Smernica 2008/50/ES sa mení takto:

(1) Oddiel C prílohy I sa nahrádza takto:

„C. Zaručenie kvality pri hodnotení kvality okolitého ovzdušia: potvrdenie údajov

1. V záujme presnosti meraní a dodržiavania cieľov kvality údajov stanovených v oddiele A zabezpečia príslušné orgány a subjekty určené podľa článku 3:
  - i) aby boli všetky merania vykonané v súvislosti s hodnotením kvality okolitého ovzdušia podľa článkov 6 a 9 vysledovateľné v súlade s požiadavkami stanovenými v harmonizovanej norme pre skúšobné a kalibračné laboratóriá;
  - ii) aby mali inštitúcie prevádzkujúce siete a samostatné stanice zavedený systém zaručenia kvality a kontroly kvality, ktorým sa zabezpečuje pravidelná údržba s cieľom zaistiť nepretržitú presnosť meracích prístrojov. Príslušné národné referenčné laboratórium daný systém kvality podľa potreby, no aspoň každých päť rokov preskúma;
  - iii) aby sa v súvislosti so zberom údajov a podávaním správ uplatňoval postup slúžiaci na zaručenie kvality/kontrolu kvality a aby sa inštitúcie poverené touto úlohou aktívne podieľali na súvisiacich programoch Únie na zaručovanie kvality;
  - iv) aby boli národné referenčné laboratóriá vymenované náležitým príslušným orgánom alebo subjektom určeným podľa článku 3 a aby boli akreditované na referenčné metódy uvedené v prílohe VI, a to aspoň v prípade tých znečisťujúcich látok, ktorých koncentrácie prekračujú dolný prah na hodnotenie, podľa relevantnej harmonizovanej normy týkajúcej sa skúšobných a kalibračných laboratórií, odkaz na ktorú bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie v súlade s článkom 2 ods. 9 nariadenia (ES) č. 765/2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom. Tieto laboratóriá sú zodpovedné aj za koordináciu programov Únie na zaručenie kvality na území daného členského štátu, ktoré organizuje Komisia prostredníctvom svojho Spoločného výskumného centra a dané laboratóriá zároveň na vnútroštátnej úrovni zodpovedajú za koordináciu náležitého uplatňovania referenčných metód a preukazovania rovnocennosti nereferenčných metód. Národné referenčné laboratóriá, ktoré organizujú vzájomné porovnávanie na vnútroštátnej úrovni, by mali byť zároveň akreditované podľa príslušnej harmonizovanej normy pre skúšky spôsobilosti;
  - v) aby sa národné referenčné laboratóriá aspoň každé tri roky zúčastňovali na programoch Únie na zaručovanie kvality, ktoré organizuje Komisia prostredníctvom svojho Spoločného výskumného centra. Ak z danej účasti vyplynú neuspokojivé výsledky, potom by národné laboratórium malo pri svojom ďalšom zapojení do vzájomného porovnávania preukázať uspokojivé nápravné opatrenia a predložiť o nich správu Spoločnému výskumnému centru;
  - vi) aby národné referenčné laboratóriá podporovali pôsobenie Komisiou zriadenej Európskej siete národných referenčných laboratórií.
2. Za platné sa považujú všetky oznamované údaje podľa článku 27, okrem údajov označených ako predbežné.“

(2) Príloha III sa mení takto:

a) oddiel C sa mení takto:

i) v odseku 1 sa prvá a druhá zarážka nahrádzajú takto:

„— prúdenie okolo vzorkovacej sondy vo vstupnom otvore musí byť neobmedzené (vo všeobecnosti voľné v uhle aspoň 270° alebo 180° v prípade vzorkovacích miest v línii zástavby) bez akejkoľvek prekážky ovplyvňujúcej prúdenie vzduchu v okolí vstupného otvoru (zvyčajne vzdialené niekoľko metrov od budov, balkónov, stromov a iných prekážok a aspoň 0,5 m od najbližšej budovy v prípade vzorkovacích miest, ktoré reprezentujú kvalitu ovzdušia v línii zástavby),

— vo všeobecnosti by mal byť vstupný otvor vzorkovacieho zariadenia umiestnený 1,5 m (dýchacia zóna) až 4 m nad zemou. Vhodné by mohlo byť aj vyššie umiestnenie, ak stanica reprezentuje väčšiu oblasť, pričom by sa mali úplne zdokumentovať všetky odchýlky.“

ii) v odseku 1 sa piata zarážka nahrádza takto:

„— pre všetky znečisťujúce látky musia byť vzorkovacie sondy, ktoré sú orientované na dopravu, umiestnené aspoň 25 m od okraja veľkej križovatky a najviac 10 m od obrubníka. Pod ‚veľkou križovatkou‘ sa v tomto kontexte rozumie križovatka, ktorá prerušuje tok dopravy, čo spôsobuje odlišné emisie ako na ostatných úsekoch cesty (spôsob jazdy ‚brzda – plyn‘).“

iii) dopĺňa sa tento odsek:

„Akákoľvek odchýlka od kritérií uvedených v tomto oddiele sa musí riadne zdokumentovať na základe postupov opísaných v oddiele D.“

b) oddiel D sa nahrádza takto:

„D. Dokumentácia a preskúmanie výberu miesta

V prípade všetkých zón a aglomerácií musia príslušné orgány zodpovedné za hodnotenie kvality ovzdušia riadne dokumentovať postupy týkajúce sa výberu miesta a zaznamenávať informácie slúžiace na podporu projektu siete a výberu umiestnenia pre všetky monitorovacie miesta. Dokumentácia musí obsahovať fotografie okolia monitorovacích miest s vyznačenými svetovými stranami a podrobné mapy. V prípade uplatňovania doplnkových metód v rámci zóny alebo aglomerácie musí dokumentácia obsahovať podrobnosti o týchto metódach a informácie o splnení kritérií uvedených v článku 7 ods. 3. Dokumentácia sa podľa potreby aktualizuje a aspoň raz za päť rokov sa preskúma s cieľom zabezpečiť trvalú platnosť a optimálnosť výberových kritérií, projektu siete a umiestnenia monitorovacích miest. Dokumentácia sa Komisii poskytne do 3 mesiacov od vyžiadania.“

(3) Príloha VI sa mení takto:

a) oddiel A sa nahrádza takto:

„A. Referenčné metódy hodnotenia koncentrácií oxidu siričitého, oxidu dusičitého, oxidov dusíka, suspendovaných častíc (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzénu, oxidu uhľnatého a ozónu

1. Referenčná metóda merania oxidu siričitého

Referenčná metóda merania oxidu siričitého je opísaná v EN 14212:2012 ‚Okolité ovzdušie — Štandardná metóda merania koncentrácie oxidu siričitého prostredníctvom ultrafialovej fluorescence‘.

2. Referenčná metóda merania oxidu dusičitého a oxidov dusíka

Referenčná metóda merania oxidu dusičitého a oxidov dusíka je opísaná v EN 14211:2012 ‚Okolité ovzdušie — Štandardná metóda merania koncentrácií oxidu dusičitého a oxidu dusnatého prostredníctvom chemiluminiscenčnej metódy‘.

3. Referenčná metóda vzorkovania a merania olova — bez zmien

4. Referenčná metóda vzorkovania a merania PM₁₀

Referenčná metóda vzorkovania a merania PM₁₀ je opísaná v EN 12341:2014 ‚Okolité ovzdušie: Štandardná gravimetrická metóda merania na určenie hmotnostných frakcií PM₁₀ alebo PM_{2,5} rozptýlených suspendovaných častíc‘.

5. Referenčná metóda vzorkovania a merania PM_{2,5}

Referenčná metóda vzorkovania a merania PM_{2,5} je opísaná v EN 12341:2014 ‚Okolité ovzdušie — Štandardná gravimetrická metóda merania na určenie hmotnostných frakcií PM₁₀ alebo PM_{2,5} rozptýlených suspendovaných častíc‘.

6. Referenčná metóda vzorkovania a merania benzénu — bez zmien

7. Referenčná metóda merania oxidu uhoľnatého

Referenčná metóda merania oxidu uhoľnatého je opísaná v EN 14626:2012 ‚Okolité ovzdušie — Štandardná metóda merania koncentrácií oxidu uhoľnatého prostredníctvom nedisperznej infračervenej spektroskopie‘.

8. Referenčná metóda merania ozónu

Referenčná metóda merania ozónu je opísaná v EN 14625:2012 ‚Okolité ovzdušie — Štandardná metóda merania koncentrácií ozónu prostredníctvom ultrafialovej fotometrie.‘;

b) oddiel D sa vypúšťa;

c) oddiel E sa nahrádza takto:

„Ak sa preukáže, že vybavenie spĺňa výkonnostné požiadavky referenčných metód uvedených v oddiele A tejto prílohy, príslušné orgány a subjekty určené podľa článku 3 akceptujú protokoly o skúškach vydané v iných členských štátoch za podmienky, že dané skúšobné laboratória sú akreditované podľa príslušnej harmonizovanej normy týkajúcej sa skúšobných a kalibračných laboratórií.

Podrobné protokoly o skúškach a všetky výsledky skúšok sa sprístupňujú iným príslušným orgánom alebo nimi určeným subjektom. V protokoloch o skúškach sa musí preukázať, že zariadenie spĺňa všetky výkonnostné požiadavky vrátane podmienok špecifických pre daný štát, ktoré sa týkajú životného prostredia a predmetného miesta a ktoré presahujú rámec podmienok, pre ktoré sa už dané zariadenie odskúšalo a typovo schválilo v inom členskom štáte.“

(4) Oddiel A prílohy IX sa nahrádza takto:

„A. Minimálny počet vzorkovacích miest pre stále meranie koncentrácií ozónu

Minimálny počet vzorkovacích miest pre stále nepretržité merania na posúdenie dodržiavania cieľových hodnôt, dlhodobých cieľov a informačných a výstražných prahov, ak sú takéto merania jediným zdrojom informácií.

Počet obyvateľstva ($\times 1\,000$)	Aglomerácia ⁽¹⁾	Iné zóny ⁽¹⁾	Miesta s vidieckym charakterom
< 250		1	1 stanica/50 000 km ² ako priemerná hustota vo všetkých zónach v krajine ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 dodatočná stanica na 2 milióny obyvateľov	1 dodatočná stanica na 2 milióny obyvateľov	

⁽¹⁾ Aspoň 1 stanica v oblastiach, v ktorých pravdepodobne dôjde k expozícii obyvateľstva najvyšším koncentráciám ozónu. V aglomeráciách sa najmenej 50 % staníc umiestni v predmestských oblastiach.

⁽²⁾ V zložitom teréne sa odporúča 1 stanica na 25 000 km²“